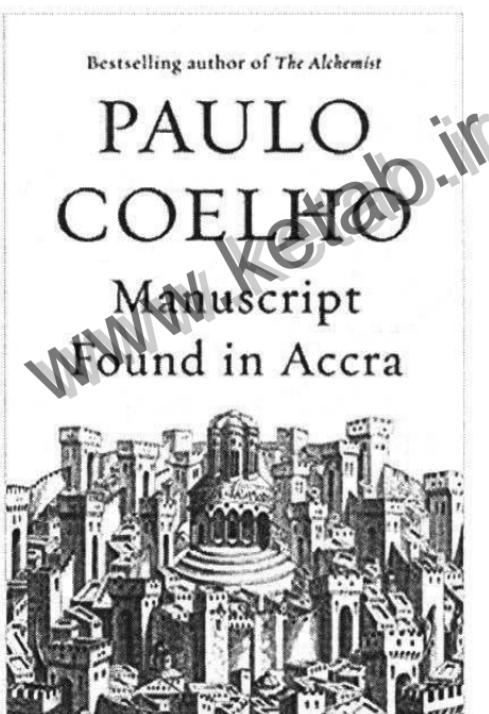

دست نوشته های آکرا

پائولو کوئیلو

مترجم: زهرا صابری اسفید واجانی

عنوان:	دست نوشته های آکرا
نویسنده:	پائولو کوئیلو
مترجم:	زهرا صابری اسفید واجانی
ناشر:	انتشارات باور موفق
صفحه آرای:	گرافیک جوانه
شمارگان:	۵۰۰ نسخه
نوبت و تاریخ چاپ:	اول ۱۴۰۱
چاپ:	ششمیم
شابک:	۹۷۸-۶۲۲-۹۹۳۱۱۸-۱
قیمت:	۵۰,۰۰ تومان

၁၂

انتشارات باور موفق

مرکز پیش و فروش: قم، خیابان شهید فاطمی (دور شهر)، کوچه ۷، پلاک ۵
مرکز آموزشی پژوهشی درمانی باور
شماره تماس: ۰۲۵۳۷۷۷۴۰۱۷
شماره موبایل: ۰۹۳۵۰۲۳۱۰۶۱۹

مقدمه

در دسامبر سال ۱۹۴۵، دو برادر به دنبال مکانی برای استراحت بودند که کوزه‌ای پر از پاپیروس را در غاری در منطقه‌ای از همرادام^۱ در مصر علیا پیدا کردند. مطابق با قانون آنها موظف بودند که این مسئله را با مسئولان منطقه در میان بگذارند اما به جای آن تصمیم گرفتند که آنها را یکی یکی در بازار عتیقه به فروش برسانند تا بدین ترتیب توجه دولت جلب نشود. مادر این جوانان که از این "انرژی منفی" این کار می‌ترسید، چند عدد از پاپیروس تازه کشف شده را سوراند.

سال بعد، به دلایلی که در تاریخ ثبت نشده است بین برادران اختلاف افتاد. مادر که این نزاع را به آن انرژی‌های منفی فرضی نسبت داده بود، تصمیم گرفت که این دست نوشته‌ها را یه یک کشیش بدهد و او نیز یکی از آنها را به "موزه قبطیک قاهره" فروخت. در آن موزه، این دست نوشته‌ها نامگذاری شدند. نامی که تا به امروز روی آنها مانده است: دست نوشته‌هایی از ناگ حمدی^۲ (منطبق بر نزدیک ترین شهر به غاری که آنها را پیدا کردند). یکی از کارشناسان موزه و تاریخ‌دان مذهبی، ژان دوروس، به اهمیت این اکتشاف پی برد و برای نخستین بار در یکی از کتابهای منتشر شده در سال ۱۹۴۸ به آن اشاره کرد.

کم کم بقیه‌ی پاپیروس‌ها در بازار سیاه پیدا شدند. دولت مصر در تلاش بود که از خروج دست نوشته‌ها از کشور جلوگیری کند. پس از انقلاب سال

1 . Hamra Dom

2 . Nag Hammadi

۱۹۵۲، بخش عمده‌ای از این دست نوشته‌ها به موزه‌ی قبطیک قاهره راه پیدا کرده و به میراث ملی تبدیل شدند. دست آنها فقط به یکی از نوشته‌ها نرسید و بعدها مشخص شد که آن نوشته دریک عتیقه فروشی در بلژیک است. تلاش‌ها برای فروش آن در نیویورک و پاریس به نتیجه‌ای نرسید و درنهایت در سال ۱۹۵۱، موسسه‌ی کارل یونگ آن را خریداری کرد. با مرگ روانکاو مشهور، دست نوشته که حالا با نام یونگ کدکس شناخته می‌شود به قاهره بازگردانده شد و نزدیک به هزار صفحه و بخش‌هایی از دست نوشته از ناگ حمدی اکنون در آنجا یافت می‌شود.

این پاپیروس‌ها ترجمه‌های یونانی متونی هستند که بین اوآخر قرن اول پیش از میلاد مسیح تا سال ۱۸۰ پس از میلاد مسیح نوشته شده‌اند و همچنین بدنه‌ی اصلی انجیل اپوکریفال را شکل می‌دهند زیرا آنها آنطور که ما تصور می‌کنیم در انجیل مبتدئی شوند. دلیل آن چیست؟

در سال ۱۷۰ میلادی، گروهی لا اسقف‌ها گرد هم آمدند تا درباره‌ی این موضوع که کدام یک از متون در "عهد جدید" خداداده شوند به یک تصمیم مشترک برسند. معیار آنها بسیار ساده بود: هر چیزی که برای مقابله با کفرو عقاید تفرقه افکن آن دوره کارایی داشته باشد باید در آن گنجانده شود. انجیل اربعه‌ای که ما اکنون می‌شناسیم و نامه‌هایی از حواریون که طبق نظر اسقف‌ها با اصول و مبانی اولیه‌ی مسیحیت "منسجم" و یا منطبق باشند انتخاب شدند. در کتاب موراتورین کانن^۱، گردهمایی اسقف‌ها و فهرست کتابهای مجاز آنها اشاره شده است. دیگر کتابها مانند کتابهایی که در ناگ حمدی موجود بودند از این فهرست حذف شدند زیرا یا توسط زنان نوشته شده بودند (مانند انجیل به روایت مریم مجده‌لیه) و یا مسیحی را توصیف

کرده بودند که از ماموریت الهی خود آگاه بود و بدین ترتیب مرگ او کمتر در دادآور می‌نمود.

در سال ۱۹۷۴، یک باستان‌شناس انگلیسی به نام سروالترویلکینسون^۱ یک دست‌نوشته‌ی دیگر را که این بار به سه زبان نوشته شده بود پیدا کرد: عربی، عبری و لاتین. او که از قوانین حفاظتی آن منطقه آگاه بود، تصمیم گرفت متن را به بخش عتیقه‌ها در موزه‌ی قاهره ارسال کند. مدتی بعد، پاسخی را با این مضمون دریافت کرد: حداقل ۱۵۵ نسخه از این سند در سراسر جهان وجود دارند (سه نسخه از آنها در موزه بودند) و همه‌ی آنها تقریباً شبیه به هم هستند. تست کرین - ۱۴^۲ (که برای تعیین عمر مواد آلی به کار می‌رود)، مشخص کرد که این سند تقریباً جدید بوده و به سال ۱۳۰۷ میلادی برمی‌گردد. این اصلاح‌کار سختی نمود که اصالحت نسخه را به آکرا که خارج از قلمرو مصر بود نسبت دهنده. بنابراین، در ارتباط با انتقال آن از کشور هیچ گونه محدودیتی وجود نداشت و سروالترویلکینسون کتبی این کار را از دولت مصر دریافت کرد (شماره - ۷۵ / IPF ۳۱۷ / ۱۹۰۱ / RF تاریخ ۲۳ نوامبر ۱۹۷۴) تا آن را به خود به انگلستان ببرد.

من پسر سروالترویلکینسون^۳ در پورت مادوگ^۴ ایالت ولز^۵ ملاقات کردم. یادم می‌آید که در مورد دست‌نوشته‌ای که پدرش آن را پیدا کرده بود صحبت کرد اما هیچ‌یک از ما دونفر چندان توجهی به آن نکردیم. در آن سالها رابطه‌ی صمیمی بین ما شکل گرفت و حداقل دو بار دیگر که برای معرفی کتابهایم به ولز رفتم با او ملاقات کردم.

1. Sir Walter Wilkinson

2. Carbon - 14

3. Porthmadog

4. Wales